Radu Pavel Gheo

LEGEA TALIONULUI GENERALIZATĂ

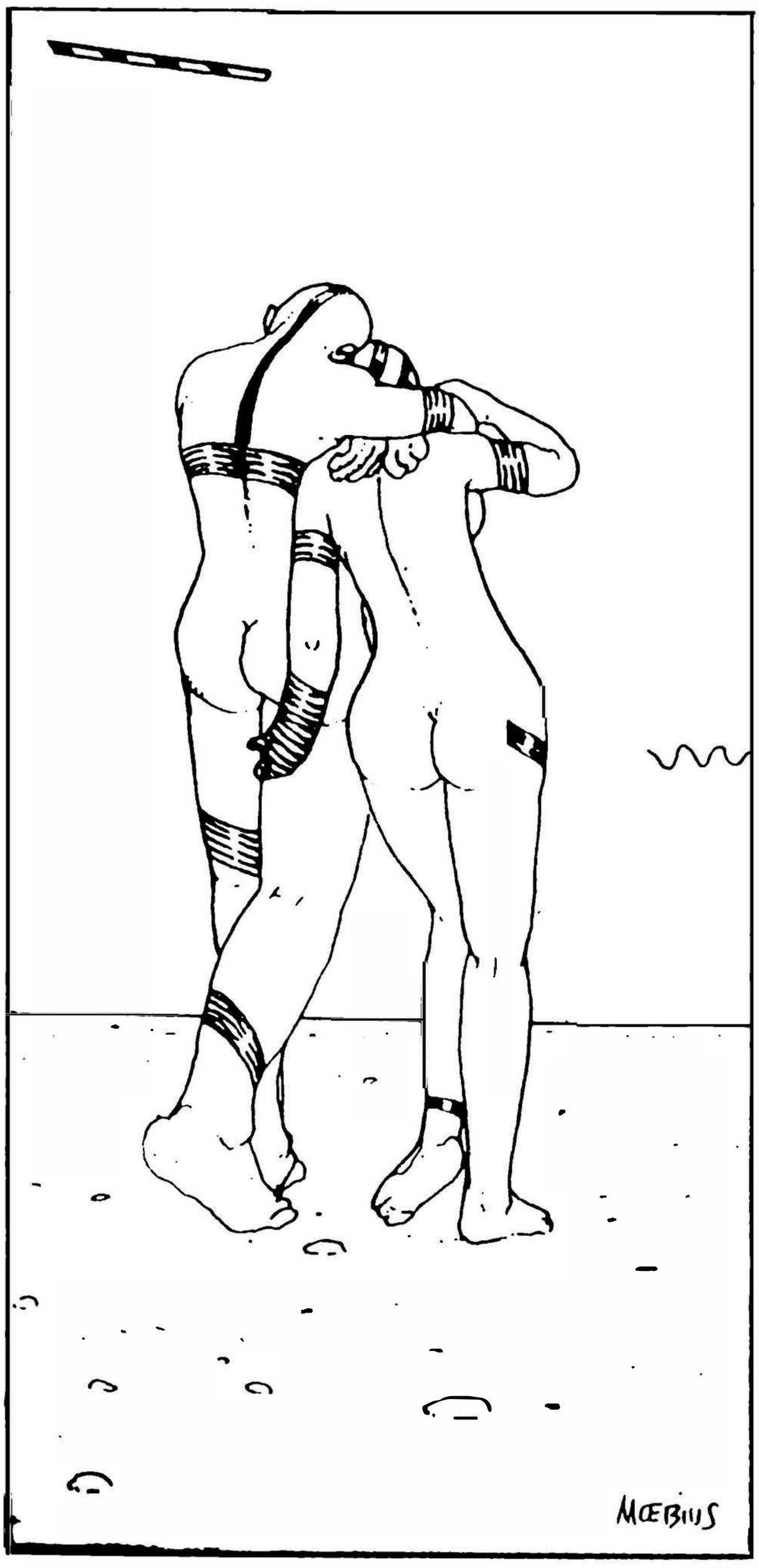

Nu, frumoaso, nu fac pe deşteptu', chiar mă interesează chestia asta. Adică aş fi curios să ştiu şi eu ce-ar fi fost dacă. Nu fi tâmpită, ştii că nu ai altă şansă să prinzi un orgasm sănătos, taci şi ascultă-mă! Câţi crezi că mai sunt în stare? Dacă mai sunt. Ai auzit vreodată chestia cu perioada de înjumătăţire? Nu, normal, nici nu mi-ai zis "Mulţumesc" c-ai avut bafta să te înghesui aici. Faci cum vrei, pot s-o chem pe Nastassia. E aceeaşi chestie, noi ne putem permite orice... numai că "orice"-ul ăsta înseamnă acum al naibii de puţin. Povestea cu Adam şi Eva, rahat!

Ai dreptate. Măcar timpul ăsta puţin să-l folosim cum trebuie. Nu vreau să crap, cine dracu' vrea, dar îs bune şi şase luni, gândeşte-te câţi nenorociţi n-au apucat să zică "ce-i"? Aţi avut baftă, da. Şi eu... auzi, te-ai întrebat dacă meriţi asta? Doar o curvă, nu te supăra. Merrick ţi-a tras-o acum trei luni, cu gaşca, am văzut şi înregistrarea, nu face pe... ia mai bine un whisky, poate mă mai rabzi aşa, n-am chef de... Ţigările sunt în nişa de lângă ascensor, vreau şi eu. Să ştii că m-am gândit dacă tocmai noi avem dreptul să scăpăm... chiar cu o prelungire oarecare. Pricepi, finalul e şi mai nasol când ştim. Deja mă plictisesc, nu m-aş mira să iau ascensorul odată,

să ies dracului afară! Oricum, cu ce am fost noi mai buni? Ce te holbezi așa parcă m-aș fi ținut numai de gașcă, cu muzici, pileală și distracții prin colțurile planetei... Asta era și ea o parte mișto, ca și voi, dă-mi un pahar, OK. Dar cu ce-aș fi eu mai bun... ori mai rău decât alții pe rabla asta de planetă?

Nu, înainte nu, doar după povestea cu Jegosu', nenorocitul! Ce, ție-ți pasă? Încă n-am înnebunit, dar lasă-mă dracului să vorbesc! Normal că-l înjur, el e vinovat de tot. Vinovatul efectiv... dacă n-ar fi și restul! Îl cunoșteam cumva bine pe tipul ăsta, chiar făcusem odată o poveste plângăcioasă – știi l-am citit pe Dickens – el era orfanul handicapat de care părinții lui bogați și vitregi vor să scape. Pe dracu', tac-su e un X, mă și mir cine-a îndrăznit să și-o vâre în mă-sa, una șchioapă și cu o față de cârpe puturoase, Dumnezeule! cred că nu s-a spălat în viața ei! Jegosu' nici n-o știa de mamă, cred că mintea lui n-ar fi priceput noțiunea, nici ei nu-i păsa, l-a ejectat și l-a lăsat la spital, ajunsese din întâmplare să nască acolo și nu în gunoaiele din Bedsley.

Când ați venit la petrecere chestia era deja aranjată. Noi am apucat să ajungem aici, dar cred că taică-meu s-a ras, era la birourile lui din Central și vezi că nici un post de radio nu mai bombăne de trei zile încoace. M-a scos Desmond, taică-su era mare șțab, atunci când m-a sunat nu știau încă nici ei toată povestea. Da' bănuia el că-i degeaba. O fi scăpat și el, mai degrabă s-au dus telefoanele, asta-i.

Ah, Laura, te-ai trezit și tu? Mai puteai să dormi, e 7 după ceas. Da, dacă o mai fi vreun răsărit. Ce zici? Cum? "Ochiul planetei s-a închis/Chipul moare, măcinat de lacrimi de cenușă", mișto, auzi, tu ai scris asta? Ai fi putut fi meseriașă, știi? Ultima poetesă a lumii. Îți dau Nobelul, toată planeta, frumoaso. Mă rog, ce-a mai rămas din ea, Jane e groaznică la chestii de-astea deștepte... Și ce dacă-i neagră? Jane dragă, poate ai fost în Ku-Klux-Klan-ul vostru, superb! O rasistă neagră, o poetesă și-un ratat pseudofilosof și bănos contemplă ruinele civilizației... a, și Nastassia, adoratoarea de frișcă pe tâțe și de seriale familiale, frumoasă comunitate, nu? Floarea Harvard-ului! Apropos, Jane, tu l-ai văzut pe Jegosu', când am tras tura aia prin Bedsley, de ziua lui Donovan... Încercam numai să-ți explic un pic, dar nu cred că ești în stare să pricepi: cum naiba ne-am târât până acum? Știi cum lucrează selecția la animale? Chiar dacă cei mai tari supraviețuiesc, cel slab nu e decât rareori ucis de-ai lui, așa știam eu. Dacă nu e în stare să facă rost de hrană moare de foame ori e ucis de alte animale... la lupi mă gândeam acum... numai când e periculos pentru haita lui, turbează sau mai știu eu ce, atunci îl curăță. Noi? Fie și cu rațiunea! Rahat, dacă taică-meu n-avea banii de adăpost și n-aveam norocul chior să ne nimerim pe-aproape... atunci noi suntem cei mai buni, aleșii? păi exact despre asta-i vorba, de Jegosu', de fapt îl chema Jeff, numele de familie nu i-l mai știu, dar vă asigur că, dacă mai scapă cineva din balamucul nuclear, o să se cutremure numai când o să audă de Jegosu'. Asta n-ar fi trebuit ras de când s-a născut? Ori alții ca el, mii, milioane, n-ar fi fost mai bine pentru ei? Ori pentru noi... da, mai pune un pahar, mulțumesc.

Nu, Laura, n-ai de unde, doar Jane. După ce se certase cu Manfred, am făcut o tură pe Harley-uri, să ne distră. Eram deja piliți când am ajuns acolo. Cum să nu-ți bați joc de Jegosu'? Era omul care ia șuturi în cur de la toată lumea, nu dă la nimeni, e

ultimul personaj pe scara șuteurilor în buci, încasatorul universal, cel care cere picioare-n dos numai pentru că există. Ar fi meritat să-l cunoști și tu, sunt sigur că i-ai fi închinat un poem lăcrimos. Ilabar n-aveam că mai e în stare ori că-i mai pasă de altceva în afară de burta lui și a Jegoasei, mâța aia afurisită! Nu știu cum se întâlniseră, dar aia le-a fost marea iubire... E, Laura, las-o baltă, mâța era o mâță ca toate alea, roșcată, pârlită, cu coada frântă și cu un ochi scurs, puțind parcă mai rău ca Jegosu'. El îi zicea Pussy, mai mult nu-l ducea mintea. În seara aia Donovan a vrut să-l pună s-o reguleze, să ne arate și nouă, era convins că Jegosu' i-o trage măcar o dată pe lună, a luat-o de coadă și zicea c-o omoară dacă Jegosu' nu vine cu scula la mâță. Aia miorlăia teribil, îți mințe, Jane? Tu l-ai rugat parcă să-l lase în pace, Jegosu' tremura tot, se descheiase la nădragii lui jerpeliți și soioși, urlându-se disperat la tine, cred că și lacrimi, oricum era urât rău. I-am aruncat dobitocului zece dolari și am plecat, cică ne distrasem bine. Ia-am văzut pe Jegos cum își caută mâța trântită de Donovan într-un tomberon de gunoi, o mângâie pe cap și-o dezmiardă, abia apoi a luat banii și s-a târât în coșmelia lui de tablă și carton. Am demarat. Spre casă.

Iacă morală! Donovan, un cretin de doi bani, dacă se năștea ca Jegosu', n-ar fi trăit nici două luni. Numai că avea loz ca și mine, loz din groș, nu l-a lins tac-su pe McKinsey prin toate găurile până a luat "Demining inc."? Și când tipul a zburat, primul care i-a dat cu ciotul în gură n-a fost bătrânul Donovan? Ă, aia zic! Cred că de la whisky se trage toată filosofia, mai pune-mi Jane, pune-i și Laurei. Du-te-n mă-ta, bea, ce alteeva ai de făcut? Ochiul planetei, rahat! Ascultă-mă, omul e cel mai împuțit animal care s-a născut pe ghemul ăsta de gunoi. Așa mai bine-l curăța pe Jegosu' și pe alții ca el, înainte!

Uite, noi ne-am tras ceva ce se cheamă morală ca să ne arătăm mai deștepți ca animalele. Asta-i o chestie faină: pui 1000 în cutia milei, apoi mergi și-i tragi un șut în dinți la Jegosu' sau le culci cu amanta lui taică-tău. Da, am făcut-o. Dar am mia aia acolo, tot am prins un loc la show-ul apostolilor, nu-i fain? Zicea unu' ceva cu legea morală din stomac, aia chestie deșteaptă! Altfel unul ca Jegosu' ar fi fost îngrijit, gâdilit, educat, doar suntem civilizați, morali... ori împușcat de mic. Dar nu, am vrut să arătăm că nu suntem animale și-n locul naturii am ajuns la morală și la... Whisky, Jane! Nu, la, la, la... în sfârșit, cum îi zice? Na, ideea e că uite, Doamne, uite că dau, măcar c-aș putea să nu. Nu le uita cât am, dau întru slava Ta... și pentru locșorul meu lângă Tine, ce zici? Balem palma? Business, o rezolvi și cu legea morală, dormi lângă muierea superbă care le linge tot pentru parale, o știi, dar nu-ți pasă, scopul scuză, bine că ai de unde...

S-a sculat și Nastassia, și tot dormică. Ia ce-s io', mașină de găurit? Mai bine vă milostiviți înainte de Jegosu', nu s-ar fi închis ochiul planetei. De unde să fi știut că ăsta era un monomaniac? L-aș fi făcut bolgar, sigur, i-aș fi dat vile, toate, muieri, chiar dacă nu le-aș fi ceru, făceam și morală și bani. Casă-n ceruri, palate aici.

Chiar îți pasă de ce bombănesc eu, Laura scumpo? Poate-ți vine să scrii o epopee, o odă sau naiba mai știe ce. OK, notează la testa! Faza a pornit când am plecat cu gașca, acum vreo patru zile, Jane nu era cu noi, se împăcase cu Manfred, eram numai vreo zece: eu, Donovan, Memphis, Stephen și

mai unul, cu cinci dame de la noi. Eu aveam una bună, Eileen, fiică de avocat și nu prea curvișteină, da' faină. ce-i trece lui Donovan prin cap? la să-l mai frecăm un pic pe Jegosu', era distractiv și îi mai aruncam și vreun ban la urmă, ne simțeam generoși. L-am găsit în hardughia lui, pieptănându-și mâța aia chioară cu atâta duioșie cum nu credeam să văd. Așa mă aplecam eu după Eileen și încercam s-o vrăjesc, numai că ăsta o făcea de-adevăratelea, credea. Intram prima dată în putoarea aia și m-a iumit că tipul avea acolo, lângă un pat de metal ruginit și acoperit cu burete, un hârb de computer ros și crăpat, cu display-ul fără carcasă, dar cu lumina de control aprinsă. Eram un pic beți, normal, și Donovan i-a smuls mâța, a luat-o de gât și i-a zis că, dacă acum nu o regulează, o să le sucească gâtul la amândoi, să scape lumea de javre. Jegosu' se sculase de pe pat și-și freca palmele de dosul nădragilor, cu o mutră golită de expresie, dar cu ochii fixând mâța pe care Donovan o ținea strâns de gât

– Ei, ce faci, o regulezi sau nu? a zis ăsta, strângând un pic gâtul animalului, care a început să se zbată și să chirăie.

Jegosu' l-a privit cu ochi goi. Tremura acum, tremura tot mai tare și l-am auzit brusc:

– Dă-i drumu' la Pussy!

Donovan s-a dat un pas în spate. Involuntar, cred, și eu am făcut-o. Toți. Vocea Jegosului, răgușită și grea, avea ceva amenințător, ceva puternic țâșnise neașteptat printre dinții lui negri și rupți. Ca să-și revină, de ciudă că se speriase, Donovan a spart tăcerea:

– Uite, număr până la trei. Dacă nu vii cu ea sculată, o omor pe Pussy! Unu...

Și a scos din buzunar o sârmuliță de otel, pe care a făcut-o laț în jurul gâtului pisicii, zicând: "Doi..." Atunci am văzut... Jegosu'! S-a repezit la el cu mâinile întinse în față și crispate, bâiguind ceva nedeslușit. Donovan era gata s-o ia la fugă, abia după o secundă și-a revenit – eram mai mulți – și s-a întors, încă ținând mâța într-o mână. Jegosu' căzuse pe jos, cred că Stephen îi pusese piedică, și Donovan și-a luat avânt, poenindu-l cu piciorul în gură. Tipul s-a ridicat cu gura plină de sânge.

– Sari la mine, neam de curvă? s-a zbârșit Donovan, ca să-și facă probabil curaj.

L-a lovit iar, strângând mâța în pumn. Creatura se zbătea și încerca să-l zgârie prin mănușile de piele neagră, dar nu mergea. Am început și noi să dăm în Jegos, cu cizmele, cu genunchii, în stomac, în gură, în buci, în spate, peste tot, iar el se încovriga și mârâia pe jos. L-am lăsat lat și ne-am cărat. Nu știu de ce, Donovan a agățat urâțenia cu lațul de ghidonul Harley-ului. Am plecat în trombă, vedeam prin lumina farurilor mâța care se zbătea la ghidon, încerca să se agațe, zgâria în gol și scuipa, gâjâind chinuit, până când s-a lăsat moale, balansând la viraje lângă mânerul de cauciuc al ghidonului.

Asta a fost. Când ne-am întors, Jegosu' stătea pe pat și scâncea, plin de sânge. Donovan a smuls cu un gest scurt lațul de la gâtul mâței și i-a aruncat-o, zburlită și cu ochii roșii, injectați, țeapănă și plină de mâzgă. Leșul a lovit sec podeaua, într-o liniște ciudată. Tipul s-a aruncat peste hoit. A luat în brațe mâța, încerca s-o mângâie, să-și învie iubirea, o pieptăna, o lua de cap și-i fixa ochiul rămas deschis, o trăgea de lăbuțe, îi mângâia botul cu limba rămasă un pic în afară. Am văzut cum îi curgeau lacrimile, mari și dese, pe blana roșcată și zburlită a

javre, mi s-a făcut milă și greață. Cineva, parcă Memphis, a aruncat 100 de dolari... ba nu, Donovan a fost, c-a zis, rânjind: "Cumpără-ți altă curvă, băi! Asta era uzată". Jegosu' nici nu se uita la bani, peria halucinat mâța, o încolăcise cu mâinile la pieptul lui și noi nu mai eram nici unul beți. Ne-am despărțit direct, fără să ne salutăm. Am lăsat-o acasă pe Eileen. N-aveam chef. De nimic. A doua zi ne trecuse, e drept, deja uitasem.

Dar a fost a treia zi. S-a zis că rușii ne-au atacat, câteva sute de rachete se îndreptau spre noi, atunci m-a sunat Desmond. Până să pornească sistemul de antirachete, până ce ai noștri au răspuns, a trecut ceva. Apoi a început tămbălaul. Rachete deviate, Europa împotriva noastră, apoi africanii-dracu'-i știa că au și ei arme nucleare, australienii parcă ni se aliaseră, au ras Japonia... mă rog, știți că în vreo patru ore s-au băgat toți în scandal. Până să se afle că primul atac, cel al rușilor, n-a existat niciodată, trei sferturi din planetă se duseseră. Mi-e groază de ce-o fi afară! Tot Desmond mi-a zis faza: cineva simulase atacul inițial pe un computer pe care-l cuplase la rețea-ua Pentagonului, spărgând codul și proiectând chestia aia pe computerele de control al spațiului. Atunci n-aveau timp de taclale și ore de verificări, trebuie să i-o plătim ticălosului. Și președintele a apăsat pe buton de cum a fost anunțat, era și-o situație nasoală-n Est, acolo... rachetele lor nici n-apucaseră să cadă și nici n-aveau cum, asta-i! Focul nostru de avertisment a fost de fapt atacul inițial, măcar că în realitatea lor computerele arătau un atac rusesc. Cum dracu să fi îndrăznit rușii, și-așa împrăștiați? Calculatorul are logica lui, dar noi? uite c-am răspuns. Abia după, când totul scăpase din frâu, s-au apucat să caute mesajul pirat.. și au dat de Jegosu', cu unitatea lui de doi bani. Idiotul fusese în stare să virtualizeze nu știu ce chestie complicată și să o plaseze în computerele armatei, spărgând cel mai al dracului cod al planetei, cred. Jegos împuțit, la ce-l dusese mintea! Ici toată viața șuturi în cur, mii de șuturi, abia răspunzi și tu odată... dar cu ce șut! Abia acum ne-am trezit că tipul avea geniu, o minte ce judeca electronic.

Poate ăsta a fost prețul ce trebuia să-l plătim că l-am lăsat pe Jegos să se târască prin gunoaie, eu, Donovan și restul găștii. Nici acum nu mi se pare adevărat. Și totul pentru mâța aia fețcăită! Pentru o mâță chioară și cu coada ruptă s-a dus dracului toată civilizația, parcă simt o putoare de milioane de hoituri, până aici, în adăpost. Mai whisky, mult, mult! Ochiul planetei s-a închis. Ochiul mâței s-a închis... mișto schimb: morală, com-putere, mâțe moarte. Măcar de-ar fi pus mâna pe Jegos, dar ăla cred c-a murit printre primii, o fi știut că moare? Sau nici asta u-o pricepe decât la Pussy? idiotul. Lasă-mă, Jane, zău, n-am chef, linge-o pe Nastassia... sau spânzurați-vă toate, ce mai contează? Ochiul planetei s-a închis? mă doare-n cot, dă-mi whisky, Laura... Laura, uite... n-ai vrea să te măriți cu mine? Aici, fac cu și pe popa, tot nu mai are sens, câteva luni acolo... hai, fii mâța mea! Mâță, mâță, mâță... unde fugi? Zău, proastă lume!